

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 237/04-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. augusta 2004 predbežne prerokoval sťažnosť Viliama Karaka, bytom T., zastúpeného advokátom JUDr. J. K., Ď., ktorou namietal porušenie jeho základného práva podľa čl. 27 ods. 1 a čl. 30 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutiami primátora mesta Martin č. j. 7518/2002 z 5. februára 2002 a č. j. 2003/67 z 28. marca 2003, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Viliama Karaka o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 11. augusta 2004 doručená sťažnosť Viliama Karaka (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie jeho základného práva podľa čl. 27 ods. 1 a čl. 30 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky rozhodnutiami primátora mesta Martin (ďalej len „primátor“) č. j. 7518/2002 z 5. februára 2002 a č. j. 2003/67 z 28. marca 2003.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že primátor listom č. j. 7518/2002 z 5. februára 2002 (označeným ako „*osamostatnenie časti Tomčany od mesta Martin - odpoveď na list*“) a

listom č. j. 2003/67 z 28. marca 2003 (označeným ako „*Žiadosť o vyhlásenie hlasovania o odčlenenie Tomčian od mesta Martin - odpoveď*“), ktoré sťažovateľ označuje ako rozhodnutia, mal porušiť označené práva sťažovateľa.

Sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd rozhodol :

„1. *Rozhodnutia primátora mesta Martin Čj. 7518/2002 zo dňa 5. 2. 2002 a Čj. 2003/67 zo dňa 28. 3. 2003, ktorými odmietol vypísať hlasovanie o odčlenenie Tomčian od mesta Martina na základe § 2 ods. 1 zákona NR SR č. 241/1994 je v rozpore so zákonom NR SR č. 369/1990 Zb. § 11, ako aj podľa čl. 27 ods. 1 a čl. 30 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ktorými základné práva Viliama Karaka boli porušené.*

2. *Rozhodnutia primátora mesta Martin Ing. S. B., Čj. 7518/2002 zo dňa 5. 2. 2002, ako aj Čj. 2003/67 zo dňa 28. 3. 2003 Ústavný súd SR - zrušuje.*

3. *Podľa § 5 a § 6 ods. 1 až 4, zákona č. 514/2003 Zb. zo dňa 28. októbra 2003, odškodniť sťažovateľa, ako aj uhradiť náklady spojené so súdnym konaním a advokátov zastupujúcich sťažovateľa.*

4. *MsZ a primátor mesta Martin zabezpečí vyhlásenie hlasovania o odčlenení Tomčian od mesta Martin do 90 dní od doručenia tohoto uznesenia.*

5. *Referendum vykonať a vyhodnotiť podľa legislatívy platnej v dobe odovzdania petície (rok 1999), ako aj s voličskou základňou tohoto obdobia.“*

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd

každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jeho odmietnutie. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené alebo podané oneskorene môže ústavný súd po predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení alebo inom zásahu sa počíta odo dňa keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde neumožňuje.

Sťažnosť sťažovateľa bola doručená ústavnému súdu 11. augusta 2004. Ústavný súd z údajov uvedených na doručených listoch, ktoré sťažovateľ označuje ako rozhodnutia, zistil, že list č. j. 7518/2002 z 5. februára 2002 bol sťažovateľovi doručený 14. februára 2002 a list č. j. 2003/67 z 28. marca 2003 doručený 4. apríla 2003.

Z uvedeného vyplýva, že od 14. februára 2002, resp. od 4. apríla 2003, keď boli sťažovateľovi doručené citované listy („rozhodnutia“) do dňa podania sťažnosti ústavnému súdu, t. j. 11. augusta 2004, uplynula lehota podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Vychádzajúc z uvedených skutočností ústavný súd rozhodol tak, že sťažnosť sťažovateľa o porušení označených základných práv odmietol ako podanú oneskorene.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. augusta 2004